

JÓNA DÁVID

Kondor Béla keresztje

„Minden más ezután...” – mondta Erdélyi a temetésén.

És tényleg minden más volt azelőtt.
Mára csak egy összeaszott birsalmabefőtt,
az üvegén ákom-bákom számmal: 1961,
s a benne lévő olyan kicsire zsugorodott,
hogy szinte már felismerhetetlen, mint az igazság maga.
Hiába mossa tisztességgel a kortárs, s a Kortárs szózuhataga,
s menti, amit lehet.

Az Ági, a nő (az Éva) sem bírta a megjegyzéseket,
és elment messzire,
szépségét ez a gyilkos mámor zárójelezte,
az utazás előtti éjjel fekete sál került a keresztre.

Az örök kétség belül. És kétségkívül..., aki marad, annak nehezebb!

A nehézlégzés és a pálinka összefügg: mindig és valahol,
hisz ha a barátunk elege lesz az élet-terasz korlátjaiból,
majd magával ránt, és kegyetlen zuhanásával fojtva szeret,
súlyosan megroppan ilyenkor a deszkamennyezet.

A mestergerenda pedig nem tud megöregedni,
talán ahhoz Gyáva, hogy Isten bocsánatát kérje,
önmagát hajszolja, hogy végzete végre utolérje.

JÓNA DÁVID (1968) Biatorbágy